

আমাৰ ত্ৰাণকৰ্ত্ৰী যীচুৰ জন্ম আমি উদ্‌যাপন কৰোঁ

প্ৰাৰ্থনা : “হে আমাৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃ, আপুনি আমালৈ দিয়া, অতি মহান, মৰমৰ উপহাৰ আপোনাৰ পুত্ৰ যীচুৰ কাৰণে ল'ৰা-ছোৱালীয়ে বুজিবলৈ এই পাঠ যে ব্যৱহাৰ হ'বলৈ সহায় কৰক।”

আপোনাৰ আঁচনি আৰু থলুৱা ৰীতিত খাপ খুউৱা কামবোৰ বাচি লওঁক।

১। যীচুৰ জন্মৰ গীত-গান কৰক।

এই বৰদিনৰ সময়ত কিছুমান বিশ্বাসীসকলে বন্ধুবিলাকৰ ঘৰৰ আগত গীত-গান কৰিব পাৰে।

২। এই দানা-পাত্ৰৰ ছবিখনৰ নকল অথবা ৰং কৰক।

- যীচুৰ প্ৰথম বিচনাখন এটা দানা পাত্ৰ আছিল। যিটোত গৰু আৰু মেৰে খাবলৈ খোৱা খেৰ ৰখা হৈছিল।

- বৰদিন পালনৰ সময়ত ল'ৰা-ছোৱালীয়ে অঁকা ছবিবিলাক বয়সীয়াসকলক দেখুৱাওক।
- ল'ৰা-ছোৱালীয়ে বয়সীয়া সকলক ব্যাখ্যা কৰক যে যীচু কেনেকৈ এটা অতি নীহ ঠাইত জন্ম লৈছিল সেই কথা দানা পাত্ৰই আমাক সোঁৱৰায়। ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি লোকবিলাকে তেওঁক এতিয়াও স্বীকৃতি দিয়া নাই।

৩। ল'ৰা-ছোৱালীক যীচুৰ জন্মৰ কাহিনীটো কওঁক, লুক ১ঃ২৬-৩৮ আৰু ২ঃ১-২০।

- এজন ডাঙৰ ল'ৰা / ছোৱালীক অথবা শিক্ষকক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, যীচুৰ জন্মৰ কাহিনীটো পঢ়িবলৈ দিয়ক।
 - বৰ্ণনা কৰক যে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ এজন মানুহৰূপে জন্ম লৈছিল, ৰাজ প্ৰসাদত নহয় কিন্তু জন্তু ৰখা এটা গোহালী ঘৰত।
- প্ৰশ্নবোৰ : কাহিনীটো কোৱা উচিত, তলত দিয়া প্ৰশ্নবোৰ কৰক। প্ৰত্যেক প্ৰশ্নৰ অন্তত উত্তৰ দিয়া আছে।

ক) স্বৰ্গদূতক দেখি মৰিয়মে কেনে অনুভৱ কৰিছিল? লুক ১ঃ২৯।

খ) যীচুৰ বিষয়ে স্বৰ্গদূতে কি প্ৰতিজ্ঞাবোৰ কৰিছিল? লুক ১ঃ৩২-৩৩।

গ) দূতৰ বাতৰিক মৰিয়মে কেনেকৈ সঁহাৰি জনাইছিল? লুক ১ঃ৩৮।

ঘ) যোচেফ আৰু মৰিয়ম বৈৎলেহেমলৈ কিয় যাবলগা হৈছিল? লুক ২ঃ১-৩ (পিয়লৰ কাৰণে লোকবিলাকক নিজৰ নিজৰ জন্মৰ ঠাইলৈ যাবলৈ ৰোমীয় সত্ৰাটে আদেশ দিছিল)।

ঙ) মৰিয়মে নবজাত শিশুটিক ক'ত থৈছিল? লুক ২ঃ৭।

চ) সেই ৰাতি মেৰৰখীয়া বিলাকে কিয় ভয় খাইছিল? লুক ২ঃ৮-১০।

ছ) মেৰৰখীয়া বিলাকে শিশু যীচুক কেনেকৈ চিনি পাব? লুক ২ঃ১১-১২।

জ) যীচুক দেখি মেৰৰখীয়া বিলাকে কি কৰিলে? লুক ২ঃ২০।

- ৪। বয়সীয়া সকলৰ নিমিত্তে যীচুৰ জন্ম কাহিনীটো ল'ৰা-ছোৱালীক নাটক পৰিবেশন কৰিবলৈ দিয়ক।
উপাসনা চলাওঁতাৰ লগত এই নাটকৰ ব্যৱস্থা কৰক। সম্ভৱ হ'লে কেইবা সপ্তাহৰ আগৰে পৰা প্ৰস্তুত কৰক।
- যদি সময় সীমিত, তেনেহ'লে নাটকত কম গুৰুত্বৰ অংশবোৰ বাদ দিব।
 - ল'ৰা-ছোৱালী নিচেই তাকৰ হ'লে, বয়সীয়া অথবা চুবুৰীৰ ল'ৰা-ছোৱালীক সহজ ভাগ সহায় কৰিবলৈ কওঁক।
 - সময় উপযোগী আৰু স্থানীয় ৰীতি অনুযায়ী নাটকত এৰা ধৰা কৰক।
- ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালী প্ৰস্তুতি :
- বৰ্ণনাকাৰী, কাহিনীটো সংক্ষেপে আখৰা কৰক। সিহঁতে কি ক'ব আৰু কৰিব লাগে - ল'ৰা-ছোৱালীক মনত পেলোৱাত সহায় কৰক।
 - মৰিয়ম আৰু যোচেফ। যীচুৰ অনুৰূপ হ'বলৈ মৰিয়মে হাতত এটি পুতলা কাপোৰত মেৰিয়াই ধৰি থাকিব।
 - গ্ৰাভিয়েল দূত। সম্ভৱ হ'লে এটা দীঘল হলৌ চোলা পিন্ধিব। অথবা এখন বগা বিচনা চাদৰ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে।
- সৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ প্ৰস্তুতি :
- আলহী ঘৰৰ গৰাকী, গোহালীত গৰু, মেৰৰখীয়া আৰু সিহঁতৰ মেৰৰ ভাও ল'ব।
 - মেৰৰখীয়াৰ হাতত লাখুটি (দীঘলীয়া) থাকিব।
 - দানা পাত্ৰ বুজাবলৈ এটা ডাঙৰ বাকচত খেৰ অথবা ঘাঁহ থব।

কাহিনীটোৰ ১ ম ভাগ (মৰিয়ম আৰু গ্ৰাভিয়েল দূত)

- বৰ্ণনাকাৰী : লুক ১:২৬-৩৮ পঢ়ক অথবা মুখস্থ কওক। এতিয়া কওক, “গ্ৰাভিয়েল দূতে কি কৈছে, শুনক।”
- গ্ৰাভিয়েল : (বৰ মাত্ৰেৰে কওক) “মৰিয়ম তোমাৰ মঙ্গল হওঁক। ভয় নকৰিবা। তুমি এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিবা, যিজন সৰ্বোপৰি জনাৰ পুত্ৰ, যীচু হ'ব। তেওঁ ৰজা হ'ব।”
- মৰিয়ম : “কিন্তু মোৰ স্বামী নাই।”
- গ্ৰাভিয়েল : “ঈশ্বৰে তোমাক সন্তান দিব।”
- মৰিয়ম : মই ঈশ্বৰৰ দাসী। মই আপুনি কোৱাৰ দৰেই কৰিম।”

২ য় ভাগ (মৰিয়ম, যোচেফ, মেৰৰখীয়া, আলহী ঘৰৰ গৰাকী, গৰু, ছাগলী)

- বৰ্ণনাকাৰী : লুক ২:১-৭ পঢ়ক অথবা মুখস্থ কওক। এতিয়া কওক, “যোচেফে কি কয় শুনক।”
- যোচেফ : “হেৰা মৰিয়ম, নাম লিখাবলৈ আমি বৈলেহেমলৈ যোৱা উচিত। ৰোমীয় সম্ৰাটে এক পিয়লৰ কাৰণে আদেশ জাৰি কৰিছে।”
- মৰিয়ম : “কিন্তু কেচুঁৱাটি জন্ম সময় হৈছেহি।”
- যোচেফ : মৰিয়মক বাহুত ধৰে আৰু এফলীয়াকৈ আগবাঢ়ে।
- মৰিয়ম : “যোচেফ, খৰ কৰা, কেচুঁৱাটি জন্মৰ সময় হৈছে। চোৱা, ইয়াতে এটা আলহী ঘৰ আছে।”
- যোচেফ : আলহীঘৰৰ গৰাকী বৈ থকা ঠাইলৈ যায়। দুৱাৰত টুকুৰিওৱাৰ ভাও কৰে।
- “টক্ টক্ টক্!” চিঞৰি কয়, “হেৰা গৰাকী, আমালৈ এটা কোঠালি হ'বনে বাক?”
- আলহী ঘৰৰ গৰাকী : “নাই, নহ'ব। কিন্তু ইচ্ছা হ'লে গৰুবোৰৰ লগতে গোহালীটোত শুব পাৰিব।”
- যোচেফ : মৰিয়মক ধৰি দানা পাত্ৰৰ ওচৰলৈ আগবাঢ়ে।
- গৰু / মেৰ : হাতেৰে বগুৱা বাই মৰিয়মৰ চাৰিওকাষে যায় আৰু গৰুৰ দৰে শব্দ কৰে।
- মৰিয়ম : পুতলাটো কাপোৰেৰে মেৰিয়াই বাকচত থয় আৰু কয়, “যীচু জন্মিল।”

৩ য় ভাগ (মেৰৰখীয়া আৰু মেৰ)

বৰ্ণনাকাৰীঃ লুক ২ঃ৮-২০ পঢ়ক অথবা মুখস্থ কওক। এতিয়া কওক, “মেৰৰখীয়াবিলাকে কি কয়, শুনক।”

তিনিজন মেৰ ৰখীয়াই কয়ঃ “আজি ৰাতি বৰ ঠাণ্ডা, তৰাবোৰ উজ্জ্বল।” মেৰ বিলাক নিজমে আছে।

মেৰ বিলাকঃ মেৰৰখীয়াৰ চাৰিওকাষে হাতেৰে, আঠুৰে বগুৱা বাই যায়। মেৰৰ দৰে মাত উলিয়ায়।

স্বৰ্গদূত আৰু মেৰৰখীয়াবিলাকঃ স্বৰ্গদূত সকলে দেখা দিয়ে। ভয়তে, মেৰৰখীয়া বিলাকে মাটিত পৰি যায়।

স্বৰ্গদূত বিলাকঃ “হে, মেৰৰখীয়াবিলাক! তোমালোকে ভয় নকৰিবা। তোমালোকলৈ আমি শুভ বাতৰি আনিছোঁ।

তেওঁ খীষ্ট প্ৰভু হয়। তোমালোকে তেওঁক বৈত্লেহেমৰ দানা পাত্ৰত কাপোৰেৰে মেৰিয়াই থোৱা দেখা পাবা।”

মেৰ ৰখীয়াৰ চলাওঁতাঃ “আহাঁহঁক ব'লা, বেগাই চাওঁগৈ!”

মেৰ ৰখীয়াবিলাকঃ (যীচু থকা ঠাইলৈ দৌৰি যায়। বাকচটোৰ ওচৰলৈ গৈ আঠু লয়। অলপ পিছত উঠে।)

মেৰ ৰখীয়াৰ চলাওঁতাঃ “ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা হওঁক। তেওঁৰ অভিষিক্ত জনা, খীষ্ট জন্মিল। ঈশ্বৰ আমাৰ লগত!”

বৰ্ণনাকাৰীঃ নাটক পৰিবেশনৰ অন্তত, ল'ৰা-ছোৱালী আৰু সহায় কৰা সকলোকে ধন্যবাদ দিয়ক।

প্ৰশ্ন ঃ কৰিবলগীয়া - ২ ৰ তালিকাত দিয়া প্ৰশ্নবোৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে বয়সীয়াসকলক সোধক।

লুক ২ঃ১৪ মুখস্থ কৰক।

পদ্যঃ মৰিয়মৰ প্ৰাৰ্থনা তিনিটা ল'ৰা-ছোৱালীক ক'বলৈ কওঁক, লুক ১ঃ৪৬-৫৫। এই প্ৰাৰ্থনাৰ প্ৰতি শাৰী বাক্য ল'ৰা-ছোৱালীক আপোনাৰ পাছে পাছে ক'বলৈ দিয়ক।

“উৰ্দ্ধলোকত ঈশ্বৰৰ মহিমা।” (ল'ৰা-ছোৱালীয়ে দোহাৰক)

“আপোনাৰ পুত্ৰক আমালৈ দিয়া বাবে প্ৰভু আমি আপোনাৰ প্ৰশংসা কৰো।” (ল'ৰা-ছোৱালীয়ে দোহাৰক)

“আপোনাৰ পুত্ৰৰ নিমিত্তে আপুনি এক চহকী ৰাজপ্ৰসাদ যোগাৰ নকৰিলে।” (ল'ৰা-ছোৱালীয়ে দোহাৰক)

“দৰিদ্ৰ আৰু সহায়হীন সকললৈ আপুনি তেওঁক পঠিয়ালে।” (ল'ৰা-ছোৱালীয়ে দোহাৰক)

“মেৰৰখীয়া আৰু স্বৰ্গদূত সকলৰ দৰে আমি তেওঁৰ জন্ম দিন আনন্দৰে পালন কৰোঁ। (ল'ৰা-ছোৱালীয়ে দোহাৰক)”

“যীচুৰ নামত, আমেন।” (ল'ৰা-ছোৱালীয়ে দোহাৰক)